

**ČTENÍ PRO DĚTI
PŘI MODLITEBNÍM TÝDNU
2010**

DĚTI NADĚJE

JEAN KELLNEROVÁ

**PŘÍLOHA ČASOPISU
ADVENT 9/2010**

© Zdeněk Mikulka

První sobota

CESTA K DOMOVU

Verš k zapamatování

„Jdu, abych vám připravil místo. Až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. Víte, kam jdu, a cestu znáte.“ (J 14,3)

Inspirace

Pomozte starším dětem vyhledat na mapě nebo glóbusu Súdán a Ugandu. Lidé v těchto zemích žijí pod hrozbou války. Nutně potřebují něco, co jim dodá naději.

Zeptejte se dětí, co jim může dodat naději, když jsou třeba několik dnů nemocné nebo mají z něčeho strach.

Příběh

Samuela probudily vzdálené rány ze samopalů. Podepřel se na jednom lokti a úporně se snažil zjistit, co se v jeho vesnici děje. Když už chtěl začít křičet, jeho bratr Daniel mu zacpal ústa. „Pššš!“ varoval ho. Pak mu pohybem pokynul, aby šel za ním.

Když se plazili po mokré zemi, Samuel si v myšlenkách vybavil událost, která se stala minulý den. Muži z vedlejší vesnice na jihu Súdánu dorazili do jejich vesnice se zlou zprávou. Byli napadeni vzbouřenými vojáky a mnoho lidí bylo zabito.

„Rychle uprchněte, než se to samé stane u vás,“ varovali.

Samuelův otec s těmito muži odešel, aby se pokusil vojáky odvrátit a odklonit od jejich vesnice, aby jejich rodiny mohly bezpečně uprchnout. „Buďte potichu, ani hlásek a zůstaňte spolu ve vysoké trávě,“ nařídil otec rodině. „Posunujte se směrem do utečnického tábora přes hranici do Ugandy.“

Když Samuel následoval maminku a bratra a prodíral se vysokou trávou, byl tak vystrašený, že se mu chtělo plakat. Ale neodvážil se. Byl už velký kluk, bylo mu devět let, nebyl to žádný uříňkánek. Kromě toho jeho táta potřeboval, aby on i jeho bráška Daniel zůstali silní a podpírali svou maminku a sestru.

Aby si dodal odvahy, snažil se připomínat si otcova poslední slova: „Brzy se vrátím a najdu si vás. Postavíme si nový dům, ve kterém už budeme žít v míru.“ Samuel věděl, že musí otci důvěřovat a plnit jeho pokyny, aby byl v bezpečí. Byla to právě myšlenka na nový domov, který s tatínkem vybudují, jež mu dodávala naději a zadržovala jeho slzy.

Ponaučení

Ježíš se velmi sblížil se svými učedníky, stali se dobrými přáteli. Těchto dvanáct učedníků věřilo, že Ježíš byl tím zaslíbeným, očekávaným Mesiášem, který bude vládnout Izraeli a přinese pokoj celému světu. Ale teď při velikonočním svátku, který měl být důvodem k oslavě, byli učedníci smutní a měli obavy. Ježíš nemluvil o založení svého království, ale o pronásledování a o ukřižování. To bylo strašné.

Ježíš je však opouštěl s velmi důležitým příslibem. A tento jeho slib platí i pro nás! Řekl: „Jdu, abych vám připravil místo. Až odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ Když Ježíše poznáme a zamilujeme si jej, začneme se moc těšit na jeho příchod. Někdy se může stát, že jsme netrpěliví a ptáme se – proč mu to tak dlouho trvá? Můžeme si být ale naprosto jistí, že se Ježíš pro nás vrátí. Zaslíbení jeho návratu je pro nás nadějí.

Aplikace

Také my, stejně jako Ježíšovi učedníci a Samuel z našeho příběhu, jsme bez domova. Tento svět není náš domov. Domov je u Ježíše Krista. On se pro nás vrátí a vezme nás a naše rodiny k sobě do nebe. Přestože zde na zemi čelíme různým problémům, můžeme se těšit na krásný život v nebi. Ježíš nám dává naději.

Diskuze

1. Přečtete si Jan 14,1–3. Když čelíme problémům, k čemu nás Ježíš vede? Kde máme hledat naději?
2. Jaké zaslíbení nám Ježíš dává ve třetím verši?
3. Jak nazýváme Ježíšovo zaslíbení o tom, že se pro nás vrátí a vezme nás k sobě do nebe?

Aktivita

Na stěnu nalepte dlouhý pás papíru. Požádejte děti, aby slovy či obrázky vyjádřily to, jak si představují Ježíšův návrat pro svůj lid a jak bude vypadat, až si nás vezme k sobě domů.

Neděle

KDYŽ LOŤ ZAČNE NABÍRAT VODU

Verš k zapamatování

„Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.“ (Ř 15,13)

Inspirace

Přečtete si verš k zapamatování a společně si zapívejte několik písní. Pak poproste dva dobrovolníky, aby se pomodlili.

Příběh

Kelly a Justin byli ve svém pokojíčku, zatímco venku pršelo a pršelo. Kapky deště bušily na střechu jejich domu, déšť neustával.

„Nemám rád, když prší,“ řekl Justin. „Prší už tolik dní!“

„No,“ odpověděla Kelly, „asi někdo potřebuje déšť více než my to, aby nepršelo.“

„Stejně nemám rád, když prší,“ zopakoval Justin. „Už je toho příliš a moc dlouho.“

Tmavou oblohu osvitily blesky a následovalo veliké hřmění. Kočka Scooter vyskočila leknutím a Kelly a Justin tak vykřikli, že se maminka přiběhla podívat, co se děje.

„Proč se bojíte?“ zeptala se. „Doma jste v bezpečí. Kromě toho jsme tu s tatínkem s vámi, nic se vám nemůže přihodit.“ Kelly a Justin se jí snažili vysvětlit, jak už je nebaví to, že venku stále prší.

„Nenechte si kvůli dešti pokazit celý den,“ řekla maminka. „Pamatujete si, jak nám pršelo, když jsme spolu jeli pod stan kempovat? Schovali jsme se všichni do stanu, vyprávěli si příběhy, jedli popcorn a hráli

hry. Tak víte co? Udělejte si v pokojíčku stan a já přinesu popcorn. Vymyslete, co si budeme hrát za hry.“

Později při večerní pobožnosti mluvil tatínek o Ježíši a jeho nejbližších přátelích.

Ponaučení

Učedníci byli často svědky Ježíšových zázraků. Jejich srdce byla naplněna radostí, když jim Ježíš vyprávěl o nebeském Otci, o jeho lásce a o tom, jak se o nás stará. Přesto, stejně jako u Kelly a Justina, jednoho dne přišla bouře.

Po dlouhém dni, kdy sledovali, jak Ježíš uzdravuje nemocné, se chystali vyplout na Galilejské moře. Ježíš byl už velmi unaven a chtěl být s učedníky někde, kde je klid. Požádal je, aby jej vzali na loď. Brzy usnul.

Náhle přišla bouře a tito dospělí muži, zkušení rybáři, dostali velký strach. V lodi bylo stále více a více vody a zdálo se, že se začne každou chvíli potápět. Ježíš však tvrdě spal. Probudily ho až výkřiky: „Pane! Zachraň nás! Utopíme se!“ (Mt 8,25)

Ježíš se nelekl, napanikařil. Řekl: „Máte tak malou víru! Proč se tak bojíte?“ Pak vstal a nařídil větru a vlnám, aby se utišily. Hladina se zcela uklidnila (verš 26). Učedníci byli celou dobu v bezpečí, protože Ježíš byl s nimi.

Pokud i my známe Ježíše, pokud jsme jej pozvali, aby v nás žil, jsme v bezpečí. Být s Ježíšem Kristem, to nám přináší radost a pokoj a nezáleží na tom, jakou bouří zrovna procházíme.

Aplikace

V bouřlivých situacích nám může pomoci jedno moudré přísloví: „Neříkej Bohu, jak veliká je bouře; řekni bouři, jak veliký je tvůj Bůh.“ Vyprávění příběhů o Boží moci a síle, o tom, jak se o nás stará, nám přináší povzbuzení. Vyprávějte si vzájemně příběhy, kdy jste měli strach, ale Bůh ho z vás sejmul a zaplašil ho.

Diskuze

Společně si přečtete verš v listu apoštola Pavla Římanům 15,13. Jaké odpovědi nám text dává na následující otázky?

1. Jak to, že můžeme být šťastni a mít pokoj i přes děsivou bouři?
2. Proč se učedníci neměli v bouři bát?
3. Na co si vzpomeneš, když se budeš bát nebo budeš smutný?

Aktivita

Pomozte dětem vytvořit záložku ze slov verše k zapamatování. Řekněte jim, aby si záložku schovaly na památku, aby jim připomínala radost a pokoj, který mají v Kristu.

Pondělí

DŮVĚŘOVAT TOMU, CO BŮH SLÍBIL

Verš k zapamatování

„Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději.“ (Ř 15,4)

Inspirace

Požádejte děti, aby jmenovaly lidi nebo skupiny lidí ze svého okolí, o kterých jsou přesvědčeny, že jim mohou důvěřovat. Napište seznam; ne však více jak pět příkladů. Mohou to být například rodiče, učitelé, policie atp. Přečtete dětem jedno jméno po druhém a děti ať hlasují, komu nejvíce důvěřují.

Příběh

Jednou v sobotu večer pozvali Bartlettovi celý Klub Pathfinder k sobě domů. Po večeri musely jít všechny děti i s vedoucím O'Connorem do vedlejšího pokoje.

„Budeme hrát hru na let letadlem. Až uslyšíte klepání na dveře, jeden z vás vždy půjde dovnitř do pokoje, kde jste před chvílí byli.“

Po krátkém čekání zaznělo klepání, nikdo z dětí však nechtěl jít první. Nakonec se odvážila Sylvia Bartlettová.

„Tahle deska na zemi, bude jako tvé letadlo,“ začala vysvětlovat maminka. „Postav se na ni a připrav se.“ Když se Sylvia postavila na desku, maminka jí přes oči uvázala šátek. Sylvia si najednou vůbec nebyla jistá svou rovnováhou.

„Neboj se,“ povzbuzoval ji tatínek. „Opři si svou ruku o mou hlavu. Jsi připravena?“ Když měla Sylvia tatínka nablízku, svolila. Tu najednou ucítila, jak se pomalu vznáší od země. Deska pod jejíma nohama se kymácela. Sylvia se začala vzdalovat i od tatínka. Myslela si, že je už hodně vysoko.

„Pozor na strop,“ zavolala na ni maminka. Sylvia se zrovna hlavou dotkla něčeho tvrdého, když vtom uslyšela maminku říkat: „Skoč! Sylvi, skoč! Chytnu tě!“

Sylvia strnula. Skočit z výšky stropu? To je hrozně vysoko. „Důvěřuj mi,“ volal tatínek. „Neboj se, můžeš skočit.“ Po dlouhém váhání Sylvia skočila. Nebyl to žádný skok z výšky, okamžitě stála pevně na nohou. Celou tu dobu byla totiž jen 10 cm nad zemí. Rodiče to udělali tak, aby to vypadalo, že je hodně vysoko – kymáceli deskou, tatínek se vzdálil z jejího dosahu a paní O'Connorová držela nad její hlavou knihu.

Vyskočit z letadla bylo pro ostatní děti ještě těžší než pro Sylvii. Úplně nejtěžší to bylo pro vedoucího O'Connora. Křičel: „Vždyť si zlomím vaz!“

Když pak společně nad hrou přemýšleli, shodli se, že důvěřovat je těžké. Pro Sylvii to bylo o něco jednodušší, protože své rodiče znala a věřila jim.

Ponaučení

Dovedete si představit, že byste byli Šadrakem, Měšakem či Abed-negem (Da 3)? Byli to zajatci, kteří byli odvedeni do cizí země. Vztahovaly

se na ně zákony cizí země, byli služebníky cizího krále. Jednou se král rozhodl, že postaví sochu, která bude celá ze zlata a bude představovat jeho samotného. Té soše se pak budou muset všichni z celé země klanět a uctívat ji. Tito tři židovští mladí muži se však poklonit odmítli. Byli si vědomi toho, že když je někdo udá, čeká je krutý trest. Přesto se rozhodli plně důvěřovat Bohu.

Když pak byli předvedeni před krále, řekli: „Náš Bůh nás může zachránit. A i kdyby to neudělal, ani tak se tvé soše nemůžeme poklonit.“

Královi vojáci rozpálili ohnivou pec a jedině, co třem věrným mladíkům zbývalo, bylo důvěřovat Božímu slibu, že je zachrání. To bylo to jedině, o co se mohli opřít. Ano, Bůh je zachránil! Bůh tři věrné mládence vysvobodil.

Aplikace

Starý zákon je plný zaslíbení. Tito tři mladíci je znali a věřili jim. Pojdme si je vyhledat. (Řekněte dětem, ať vytvoří dvojice [vždy jedno, které umí číst, s dalším dítětem, které číst neumí]. Až vydáte povel: „Vytaste své meče,“ ať děti zvednou své Bible a počkají, než zadáte jeden z následujících veršů. Dvojice, která verš první najde, se postaví a nahlas jej přečte. Opakujte to znovu s každým veršem.)
1. Samuelova 14,6 (druhá část); Žalm 71,5; Žalm 118,6,7; Přísloví 3,26; Jeremjáš 17,7.

Diskuze

1. Přečtete si text z listu Římanům 15,4. Po přečtení všech předchozích textů, které jste četli ve hře, souhlasíte s tímto veršem?
2. Které z předchozích veršů vám dávají naději?

Na závěr

William Booth byl zakladatelem Armády spásy. Toto křesťanské hnutí založil, aby přinášelo naději těm nejpotřebnějším lidem v Londýně. Začal

pomáhat ostatním, ač sám peníze neměl. Lidé, kterým sloužil, byli ti nejchudší z nejchudších. Bůh požehnal jeho práci; nyní je rozšířená po celém světě.

Dříve než zemřel, zanechal William Booth vzkaz, který dává naději nám všem: „Zaslíbení Boží jsou spolehlivá, naprosto spolehlivá, stačí jim pouze důvěřovat.“ Ano, na Boží zaslíbení se můžeme plně spolehnout.

Úterý

BŮH VEDE I DĚTI

Verš k zapamatování

„Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky... až na sám konec země.“ (Sk 1,8)

Inspirace

Řekněte dětem, že v Bibli je napsáno, jak nás Bůh má rád a zachraňuje nás. Zdůrazněte jim také, že nám Bůh dá sílu, abychom rozdávali jeho lásku ostatním. Vyzvěte děti, aby sepsaly nebo vyjmenovaly seznam způsobů, jak můžeme ostatním představit Ježíše a projevovat jim jeho lásku.

Příběh

Po obědě vešla čtyřletá Mariana se svými rodiči do rozhlasového studia. Maminka vybrala ze schránky všechny dopisy, které tam přinesla paní poštačka. Když se jimi probírala, řekla: „Podívej, Mariano, všechna dnešní pošta je pro tebe!“ „Opravdu? Kdo mi píše?“ ptala se Mariana.

Když byly Marianě tři roky, stala se nejmladší rozhlasovou hlasatelkou pro stanici Adventist World Radio ve Venezuele. Mariana a její rodiče vysílali evangelium ve španělštině lidem do celé země.

„Maminko, řekni mi, co je v dopisech napsáno,“ žadonila malá Mariana.

„Tento je ze školky zde v Puerto Ordaz. Píše se v něm, že každý den si naladí pořad Hodina pro děti. Tady píše paní učitelka: „Moc rádi posloucháme, jak mluvíte o Ježíšově lásce. Děti se na váš pořad každý den těší.““

„Vidíš, Mariano,“ řekl tatínek, „vůbec nezáleží na věku, Bůh si může použít kohokoli a kdykoli.“

Ponaučení

Děti, věděly jste, že na to, abyste se dělily o Boží lásku s druhými, nemusíte být dospělí? Vzpomínáte si na biblický příběh o Samuelovi? (1S 3. kap.) Samuel byl Božím prorokem. Nečekal na to, až vyroste, aby mohl Pánu Bohu sloužit. Už jako malý chlapec pomáhal v chrámě. Také tam přespával. Jedné noci uslyšel Boha, jak ho volá!

Anebo jiný příběh – vzpomenete si na Naamána? Byl to významný voják v armádě, která bojovala proti Izraeli. Onemocněl však malomocenstvím. To byla velmi zlá nemoc. Po jedné bitvě proti Izraeli přivedl své ženě malé děvčátko, které se mělo stát její novou služkou. Nevíme ani, jak se děvče jmenovalo. Když se ale dozvědělo, jak je Naamán těžce nemocný, řeklo své paní, aby se její muž vydal za prorokem Elišou, který se bude modlit za jeho uzdravení. Naamán se vydal na cestu do Izraele přesně tak, jak děvčátko poradilo. Protože uposlechl mladinkou služku i prorokova nařízení, Bůh jej uzdravil!

Aplikace

Abychom mohli druhým povídat o Boží lásce, nemusíme mluvit někde v rádiu. Tatínek malého Donny pracoval v domově důchodců. Donna si vždy vzala svoji malou Bibli a každý den po škole navštěvovala jeden pokoj po druhém. Vyprávěla starým lidem biblické příběhy a rozdávala jim Boží lásku. Bůh se skrze Donnu dotýkal srdcí těchto lidí.

Diskuze

1. Vyjmenujte tři lidi, kteří vám pomohli dozvědět se více o Bohu. Jak to udělali?
2. Víte o někom, kdo se chce dozvědět něco o Bohu? Jak mu můžete pomoci?

3. Přečtete si verš Skutky 1,8. Co znamená „vydávat svědectví“? Koho bys měl prosit o pomoc dříve, než budeš s druhými mluvit o Bohu?

Aktivita

Vzpomeňte si na někoho z okolí vašeho sboru, kdo je nemocný nebo osamocený. Děti mohou pro toho člověka připravit práníčko či obrázek, kterým by ho potěšily. Výtvary pak předejte osobně nebo zašlete poštou.

Středa

DĚTI JSOU PRO JEŽÍŠE DŮLEŽITÉ

Verš k zapamatování

„Jací musíte být vy ve svatém způsobu života a zbožnosti...“ (2 Pt 3,11, druhá část verše – ČSP)

Inspirace

Na mapě či globusu ukažte dětem, kde leží Vietnam. Povězte jim, že na celém světě má Bůh své děti, které mu chtějí dělat radost a chtějí být připraveny na jeho návrat.

Příběh

Nho byl dvanáctiletý chlapec, který žil ve městě Ho Chi Minh. On i jeho rodiče byli křesťané – navzdory tomu, že Vietnam není země, kde by bylo křesťanství rozšířeno. Nho vyrůstal v rodině, kde se učil o Ježíšově lásce a brzy jej také přijal za svého osobního Spasitele. Horlivě studoval o Bohu všechno, co mohl. Toužil mu dělat radost.

Jednoho dne si Nho hrál s rádiem a narazil na stanicí, kterou nikdy dříve neslyšel. Rozebíraly se tam biblické příběhy.

Nha to uchvátilo a pravidelně pořady na této stanici poslouchal. Pokládal se za velmi dobrého studenta Božího slova. Bavily ho nedělní semináře, se zájmem vyhledával biblické verše a učil se je nazpaměť. Jednoho dne se v jednom pořadu rádia dozvěděl něco, o čem ještě neslyšel.

Hned po skončení programu šel Nho za maminkou, která v kuchyni připravovala večeři. „Mami,“

řekl, „slyšela jsi někdy něco o tom, že si Bůh přeje, aby lidé světili jako sedmý den sobotu, a ne první den v týdnu – neděli?“

„Ne, nikdy,“ odpovídala maminka. „Proč tě však trápí nějaký den? Jsme přece spaseni díky tomu, co pro nás Ježíš udělal, ne proto, co jsme udělali, či neudělali my. Jestliže je však den uctívání pro Boha důležitý, pak bychom mu určitě měli věnovat pozornost. Milujeme jej a chceme dělat to, co nám radí. Pamatuj si však, chlapče, že žádné skutky či věci, co děláme, nás nespasí. Ježíš je jediný, kdo nás může zachránit. Tím se liší křesťanství od buddhizmu, hinduizmu a jiných náboženství.“

„Ano, ale když zjistíme z Bible něco nového, neměli bychom to dělat?“ ptal se Nho.

„To nevím, milý Nho,“ váhala matka. „Pojďme se spolu podívat na verše v Bibli, které se týkají soboty a o nichž se mluvilo v rádiu. Můžeme se modlit a prosit Boha, aby nám ukázal, co máme dělat.“

„To nevím, milý Nho,“ váhala matka. „Pojďme se spolu podívat na verše v Bibli, které se týkají soboty a o nichž se mluvilo v rádiu. Můžeme se modlit a prosit Boha, aby nám ukázal, co máme dělat.“

Ponaučení

Když byl Ježíš zde na zemi, miloval malé děti. Mnoho náboženských představitelů té doby se dětem vůbec nevěnovalo, přehlíželi je. A když matky vzaly své děti, aby viděly Ježíše, učedníci je také chtěli poslat pryč. „Když to Ježíš uviděl, napomenul je: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.““ (Mk 10,14.15)

Potom jeden mladý bohatý muž padl k Ježíšovým nohám a ptal se ho, jak může získat věčný život. Ježíš mu řekl, aby zachovával přikázání. Mladý muž odpověděl, že to dělá už od dětství.

Ježíš mu dal za pravdu a byl k němu přívětivý. Dodal: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ (Mt 19,21)

Aplikace

Když začal Nho poslouchat stanici Adventist World Radio (Adventistické světové rádio), ještě nebyl adventista a nezachovával sobotu. Přijal však Ježíše do svého života a měl jej na prvním místě. Byl Božím dítětem, které se snažilo žít podle Božích návodů. A Bůh o takových lidech říká, že jsou jeho svatým lidem.

Diskuze

1. Proč Ježíš řekl, že lidé musejí být jako děti, aby mohli vejít do Božího království? (Milují jej a důvěřují mu.)
2. Ježíš řekl, že pouze Bůh je dobrý. Jak tedy můžeme být ty a já „dobří“? (Pokud jsme se rozhodli následovat Ježíše, jsme díky němu zachráněni.)
3. Stačí pouze zachovávat Boží přikázání? Proč to nestačí? Co dalšího je pro Boha důležité?

Aktivita

Připravte si nakreslený velký strom bez listů a květů. Ty mějte vystřížené a připravené zvlášť. Rozdejte je dětem. Na každý list ať napíšou své jméno. Děti pak připevní listy a květy na větvičky. Vysvětlete dětem, že ten strom představuje Pána Ježíše. Bez stromu by nebyly větve, listy ani květy. Ježíš je jako strom, který o nás pečuje, když se jej držíme.

Čtvrtek

ODEVZDÁNÍ SE JEŽÍŠI

Verš k zapamatování

„A žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť.“ (Ef 5,2)

Inspirace

Zeptejte se dětí, jestli u sebe mají nějakou drobnost – drobné mince, ozdoby, nebo dokonce i ponožky a boty. Potom jim řekněte, ať si představí

situaci, kdy by se těchto věcí musely vzdát. Pověďte si s nimi o tom, že pokud se máme vzdát něčeho, co pro nás nemá hodnotu, je to jednoduché. Ale zříci se oblíbených věcí je mnohem těžší.

Příběh

Mia byla mladá dívka s krásnými dlouhými vlasy. Všechny ostatní dívky ze školy její vlasy obdivovaly. Některé se nechaly slyšet, že by také chtěly mít vlasy jako ona.

Jednoho dne se Mia musela rozhodnout: nechá si své vlasy, nebo je daruje jiné dívce?

Amber, kamarádka Mii, velmi vážně onemocněla a hodně chyběla ve škole. Mia se zeptala paní učitelky Lee, jak to s Amber vypadá.

„Včera jsem mluvila s její maminkou,“ vysvětlovala paní učitelka Lee. „Řekla mi, že bude Amber vyučovat sama doma. Amber je příliš slabá na to, aby se mohla vrátit do školy.“

„A co jí je?“ chtěli vědět všichni spolužáci.

Ukázalo se, že Amber má rakovinu. Lékaři přesto doufali, že se Amber zcela uzdraví. Léčba ji však příliš oslabovala, proto nemohla chodit do školy. Kromě toho byla Amber velmi lítostivá, protože její léčba způsobila, že jí vypadaly všechny vlasy.

„Jestli jí vadí, že nemá vlasy, může mít přece paruku,“ poznamenal jeden z chlapců. Diskuze mezi dětmi a paní učitelkou pak vedla k tomu, že je těžké najít paruku, která by pro ni byla vhodná. Navíc by taková paruka byla velmi drahá.

Mia věděla, že z jejich vlasů by měla Amber krásnou paruku. Musela by se však nechat ostříhat. Její vlasy by pak mohly být použity, aby pomohly nemocné kamarádce.

Bylo to těžké rozhodnutí. Mia to však udělala a nechala se ostříhat. Uvědomovala si, že lidé, kteří milují Ježíše, jsou lidé, kteří neváhají se čehokoli pro něj vzdát. Cele se mu odevzdávají, aby je mohl použít pro pomoc druhým.

Ponaučení

Když Ježíš učil zástupy, hovořil jednoho dne o tom, jak těžké je vejít do Božího království. Do konce řekl, že pro velblouda je jednodušší projít uchem jehly než pro bohatého člověka vejít do nebe. To všechny šokovalo, protože věděli, že bohatým se všeho dostává.

Ptali se proto mezi sebou: „Kdo se tedy dostane do nebe?“ Ježíš jim pak vysvětlil, že pro člověka je to nemožné, ale v Bohu je vše možné. To se trochu dotklo Petra. Zabrbal: „My jsme ale opustili všechno, abychom tě mohli následovat!“

Ježíš Petra ujistil, že si váží jeho oběti. Řekl, že v nebeském království budou mít učedníci zvláštní místo. A všichni – včetně tebe i mě – kdo chtějí žít s Ježíšem a odevzdají se mu, obdrží život, který bude trvat věčně.

Aplikace

Někdy se po nás křesťanech chce více než jen ostříhat si vlasy. Ježíš nás žádá, abychom se mu cele odevzdali a důvěřovali mu. Lidé, kteří se všeho vzdají pro Ježíše, toho nelitují. Máme totiž naději na věčný život na nejkrásnějším místě vesmíru, jaké si ani neumíme představit.

Diskuze

1. Čeho se vzdal kvůli nám Ježíš? (Fp 2,5–11)
2. Co můžeš ty osobně dát Bohu, aby se to stalo pozhánáním pro druhé a Bohu to přineslo radost? (Odpovědi by měly obsahovat slova jako schopnosti a možnosti, které děti mají – například veselá mysl, čas...)
3. O co ještě nás Bůh žádá, abychom mu dnes odevzdali?

Aktivita

Požádejte děti, aby se rozdělily do dvojic, postavily se jedno za druhé, vyšší vzadu, obě směrem dopředu. Když budou připraveny, vysvětlíte jim, že dítě, které stojí vpředu, udělá krok dopředu. Pak zůstane stát. Na váš pokyn: „Připraveni? Tak do toho!“ budou, „rovní jako pravítko“, padat dozadu. Dítě, které stojí za ním, musí natáhnout ruce

a chytnout dítě před ním. Pak se děti zeptejte, jak se přitom cítily. Vysvětlíte jim, že jednodušší je odevzdat se někomu, koho dobře známe. Proto je důležité číst Bibli a každý den se modlit. To nám pomáhá Ježíše blíže poznávat a cele se mu odevzdávat.

Pátek

DŮLEŽITÉ JE VYTRVAT

Verš k zapamatování

„*Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce...“ (Jk 1,12)*

Inspirace

Zeptejte se dětí, jestli vědí, co to znamená vytrvat či vydržet nebo pokračovat – a to i tehdy, když je to moc těžké. Co musely například děti vydržet u lekaře? Na kurzu plavání?

Příběh

„*Jak tohle můžeme zvládnout?*“ ptal se Jasper své sestry Gretchen, když stáli na zahradě celé pokryté spadánými listy. „*Minulý týden jsme to všechno uklidili a teď je toho ještě více!*“

„*No, někdo tu zahradu musí uklidit,*“ odpověděla Gretchen.

Jasper si povzdechl. Jeho sestra měla pravdu. Bylo to však moc práce: hrabat listů na hromady, pak každou hromadu uklidit do pytlů a odvézt. Jasper by raději hrál s kamarády fotbal. „*Kdybych jen měl nějaký kouzelný prsten,*“ postěžoval si.

„*Nemáš!*“ odsekla Gretchen. „*Zato máš hrábě. Tak je začni používat a chvíli vydrž!*“

Ponaučení

Když Ježíš odešel do nebe za svým Otcem, věděl, že se satan bude snažit zničit na světě všechnu jeho práci. Byl si vědom toho, že jeho následovníci budou potřebovat Boží pomoc, aby se postavili satanovi, který obchází jako řvoucí lev a čeká...

Podívejme se na verše v listu Efezským 6,13–18. Co nám apoštol Pavel radí? Jak můžeme obstát?

Povšimněte si, že bojovat proti satanovi nemusíme ve vlastní síle. Máme si obléknout Boží

výzbroj a pevně stát. Mimochodem, na čem stojíme? Na skále, na Ježíši Kristu. Proč nám to dává jistotu? Protože Ježíš na kříži vyhrál bitvu se satanem. Ježíš je na naší straně.

Jaká výzbroj nám pomáhá překonat pokušení a obstát? Pás pravdy, pancíř Kristovy dobroty, boty připravenosti, kterou čerpáme z evangelia pokoje. Co dále nám verše 16 a 17 říkají o výzbroji? Co máme ještě dělat? Podívejte se na verš 18. Modlit se, modlit se a v modlitbách neustávat.

Aplikace

Hrabit zahradu plnou listí je možná oproti bojování se satanem jednoduché. Práce na zahradě se alespoň dokončí, kdežto zápas se satanem bude trvat až do příchodu Ježíše Krista. Avšak je tu i dobrá zpráva! Nebojujeme sami; Ježíš stojí při nás. Jakub 1,12 nám říká: „Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavříin života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.“

Diskuze

1. Proti čemu musíme obstát?
2. Jakou výzbroj si oblékáme?
3. Jak to, že máme zajištěné vítězství?

Aktivita

Ať děti namalují na papír velký štít. Doprostřed štítu ať napíší verš k zapamatování. Mohou si jej pak pověsit ve svém pokoji jako připomínku toho, že Ježíš jim pomůže obstát.

Druhá sobota

BOŽÍ NEJMILOVANĚJŠÍ

Verš k zapamatování

„Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.“ (Ř 5,8)

Inspirace

Povypprávějte dětem následující příběh a pak s nimi mluvte o tom, co znamená mít někoho rád.

Před lety zemřela jedna milující stará žena. Na její pohřeb přišlo mnoho lidí ze sboru. Protože na pobožnosti chodila vždy sama, mysleli si, že nemá žádnou rodinu. Na pohřbu pak byli velmi překvapeni, když zjistili, že tato žena měla i několik vnoučat. Každé vnouče dostalo na pohřbu příležitost říci, co se jim na jejich babičce nejvíce líbilo. Když děti hovořily, vyšlo najevo, že babička milovala svá vnoučata tak moc, že každé z nich si myslelo, že bylo babiččíným nejoblíbenějším.

Příběh

Matthew a Steve se dostali do maléru a nebylo z něj úniku. Když si spolu hráli, Matthew vykopl balon ze zahrady přímo do okna obývacího pokoje pana Johnsona. „A jéje,“ vyhrkli vyděšení hoši.

Nejvíce ze všeho chtěli utéct – dříve než se starý pán objeví. Byl to ale Stevův balon a chtěl ho zpátky. Kromě toho vedle Johnsonů bydleli. A bylo potřeba udržovat dobré sousedské vztahy.

„Půjdu a s panem Johnsonem promluví,“ řekl Matthew.

„Půjdu s tebou,“ nabídl se Steve.

Zazvonit na zvonek a čekat, než někdo přijde otevřít, nebylo vůbec jednoduché. Co řeknou? Po několika minutách přišla otevřít paní Johnsonová. Pracovala vedle na zahradě a neslyšela rámus vypoucího se skla. Když

se jí oba chlapci omlouvali za rozbité okno, byla paní Johnsonová neuvěřitelně klidná.

„Jste stateční, že jste si uvědomili chybu,“ řekla. „Pojďte na chvíli dál,“ pozvala je. Za chvíli už oba kluci seděli u paní Johnsonové v kuchyni a pochutnávali si na domácích sušenkách, které zapjeli mlékem.

„Je nám to opravdu moc líto,“ řekl Steve už potřetí. „Prosím, odpusťte nám.“

„Už se tím netrapte,“ uklidňovala hochy paní sousedka, „stejně jsme se chystali to staré okno vyměnit za nové. Možná byste si ale měli kopat někde jinde, dobře? A tady máte váš míč.“

Paní Johnsonová projevila ten den hochům milost a ti dva její nejoblíbenější chlapci z ulice na to do dnes vzpomínají.

Ponaučení

Jednoho dne vyprávěl Ježíš příběh o synovi, který nevycházel se svým otcem (L 15,11–32). Nechtěl žít na farmě, přebírat zodpovědnost a tvrdě pracovat. Chtěl odejít. Nechtělo se mu ani čekat na dědictví, které se obvykle rozdělovalo až po otcově smrti. Chtěl svůj podíl ihned. Chtěl odejít a užívat si.

Otec si byl sice vědom toho, že svému synu nemusí dát ani haléř, ale i tak mu dal všechno, co chtěl. Syn odešel a užíval si – až nakonec utratil všechny peníze. Přišly roky sucha, po kterých následoval v zemi hlad. Těžká doba. Jídlo bylo velmi drahé a mladík byl úplně bez peněz. Aby mohl alespoň něco jíst, musel tento Žid pracovat mezi

prasaty! Měl takový hlad, že toužil po žrádlu těch zvířat. Pak se ale vzpamatoval.

Vzpomněl si na farmu svého otce a na to, že i dělníci tam jedli dobré jídlo. Rozhodl se jít zpět a svému otci se omluvit. Uvědomoval si, že si nezaslouží být znovu jeho synem, ale doufal, že ho otec najme alespoň jako služebníka.

Vracel se a v dále už viděl otcův dům. Také jeho otec jej spatřil přicházet a hned se rozběhl, aby svého syna přivítal. Nechtěl nic slyšet o tom, že chce být služebníkem. Přijal jej zpět jako svého syna. Zahrnul ho láskou a znovu ho ustanovil dědicem navzdory tomu, že si to vůbec nezasloužil.

To je milost. Bůh nám dává to, co si vůbec nezasloužíme. Bůh nás miluje jako svého nejoblíbenějšího člověka. Bůh nám nikdy nepřipomíná naše hříchy, přijímá nás do své láskyplné náruče.

Aplikace

Byl bys ochoten umřít místo nemocného příbuzného? Pravděpodobně ne. Avšak zatímco jsme byli ještě hříšní a Boha neznali, Ježíš za nás umřel. Udělal to, protože každý z nás jsme jeho nejoblíbenějším člověkem. Nechce, abychom kvůli našim hříchům umřeli věčnou smrtí. Protože On zemřel na kříži a byl vzkříšen k životu, máme u něho odpuštění a věčný život. To je milost. Jsme lid milosti, který čeká, až se pro nás Ježíš vrátí.

Diskuze

1. Pokud uděláme špatnou věc, jaké správné kroky bychom měli udělat, abychom to napravili?
2. Co je to milost? (Milost mi dává Bůh, který...)

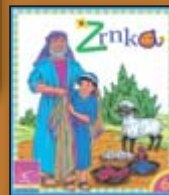
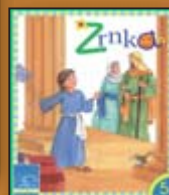
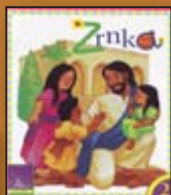
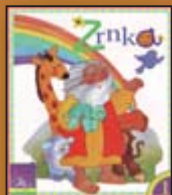
Aktivita

Pomozte dětem napsat krátké poznámky o milosti starším lidem ve vašem sboru. Zápisky mohou obsahovat text z Římanům 5,8. Poznámky posbírejte a otiskněte ve sborovém bulletinu nebo je ve sboru přečtěte.

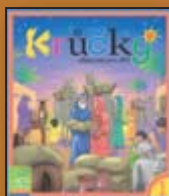
NAPSALA JEAN KELLNEROVÁ,
PRACUJE V ADVENTIST WORLD RADIO

UČEBNICE PRO DĚTSKOU SOBOTNÍ ŠKOLU

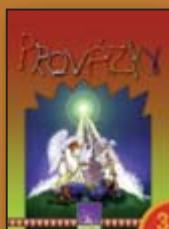
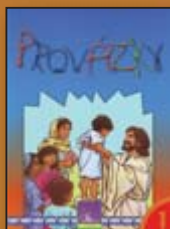

ZRNKA

(PRO NEJMENŠÍ DĚTI DO 3 LET)

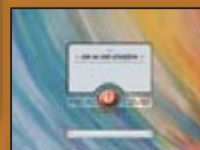
KRŮČKY (PŘEDŠKOLNÍ DĚTI)

PROVÁZKY (7-9 LET)

KLÍČE (10-12 LET)

REAL TIME - HRA O ŽIVOT

(PRO NÁCTILETÉ)

VÍCE NAJDETE NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH [HTTP://DETI.CASD.CZ](http://deti.casd.cz)